

چهارشنبه ۶ مرداد ۱۴۰۰
۱۷ ذی‌الحجه ۱۴۴۲ • ۲۸ جولای ۲۰۲۱
شماره ۸ • ۳۲۵۰ صفحه

متن میثاق نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

عکاس ایرانی از سومین

دوره جایزه عکاسی مینیمالیست جایزه گرفت

سومین دوره جوایز بین‌المللی عکاسی مینیمالیست برگزیدگان خود را به بخش‌های آبستره، معماری، عکس هوایی، مفهومی، فاین آرت، پرتره، خیابانی، فوتومنتاژ، عکاسی در شب، نوردهی بلند مدت و لند سکپک اعلام کرد.

بر این اساس، امیرحسین یوسفی کیساری عکاس ایرانی در بخش مفهومی، با مجموعه عکس «به بالا نگاه کن» دیپلم افتخار این دوره جوایز عکاسی مینیمالیست را از آن خود کرد. در استیتمنت مجموعه عکس «به بالا نگاه کن» آمده است: «همواره ممکن است رفتارهایی از ما موجب به خطر انداختن زندگی خودمان، دیگران و زمین شود.

درختان همیشه نمادی از زندگی بودند و در مقابل، سیم‌های برق برای نمادی از گریبان‌گیری، به بند کشیدن و در بند بودگی دارند؛ بندهایی که می‌توانند با تأثیر منفی یا مثبت، خواسته یا ناخواسته هستی و چگونگی را تعیین کنند. همچو وابستگی‌ها و دلبستگی‌هایی که در رابطه مان با محیط، آدم‌ها و ... پیدا می‌کنیم. باورها و ارزش‌هایی که خود را به آنها پایبند می‌دانیم می‌توانند به ما صدمات روحی و روانی بزنند. استقلال و هویت‌مان را خدشه دار کنند و سرعت رشد‌مان را کند یا محدود نمایند. البته خودمان نیز باید حواسمان باشد که همچو بندها رفتار نکنیم! ترک کردن، رها کردن، دست کشیدن ...

باید به دنبال راهایی از بندهای نامطلوب زندگی بود، بندهایی که اجازه رشد، رسیدن به بلوغ، داشتن استقلال و اهداف را از ما گرفته و موجب آسیب‌پذیری، انزوا و دور افتادن شده است و قطعا تاوان و هزینه دارد، چه بمانی و چه بروی، هردو می‌تواند خدشه وارد کند و جزئی از وجودمان را بگیرند.

خواستن و رسیدن را از این مجموعه، یاد گرفتیم؛ زمانی که به دنبال علاقه‌ام، عکاسی خیابانی، به پرسه زنی‌هایم در خیابان‌ها سرگرم بودم و با دیدن شاخ‌ای بر سیم‌های برق به وهله ایده مجموعه رسیدم، با خود می‌گفتم «مگر چقدر درخت و شاخه‌های گرفتارش بر روی سیم‌های برق را می‌توانم ببینم؟!» اما دیدم، بسیار دیدم. از زندگی حقیقی نیز همین‌طور، به کرات، تماشاگر تلاش‌های یک اسیر، تحمیل ایده‌ها، تحت سلطه نگه‌داشتن ...وود!.

حقیقت این‌ا است که اگر سرت را بالا بگیری و آزادانه به حرکت کنی، به مقصد خواهی رسید. پس به بالا نگاه کن

در سومین دوره جوایز بین‌المللی عکاسی مینیمالیست، بیش از ۳ هزار و ۷۰۰ فریم عکس از عکاسان ۳۹ کشور جهان ارسال شد.

«جایزه مینیمالیست» یک رویداد بین المللی سالیانه است که توسط مجله «مینیمالیسم» و با تأکید بر عکس‌های مینیمالیستی با هدف کشف معرفی استعداد‌های عکاسی مینیمالیسم و حمایت از آنها شروع به فعالیت کرده است. فراخوان بین المللی سومین دوره از جوایز عکاسی مینیمالیست نیز فروردین ماه ۱۴۰۰ منتشر شد.

امیرحسین کیساری هنرمند عکاس، پیش از این نیز مدال طلای انجمن عکاسان آمریکا از جشنواره ماکسیم دمیتریف روسیه، روبان افتخار قیاب (فدراسیون جهانی عکاسی) از جشنواره بین المللی نگلادشاد، دیپلم افتخار از جشنواره فیلارمونیا و نازین قزقریستان را در کارنامه هنری خود دارد. وی همچنین در نمایشگاه‌های گروهی داخلی و نمایشگاه گروهی عکس فوکوس در مرکز نمایشگاهی قیاب صربستان حضور داشته و برگزیده بسیاری از جشنواره‌های داخلی شده است.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:
غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – **خیابان جمارزاده‌شمالی**
پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – **آگهی شهرستان ها:** ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

خداوردی: به خاطر پسر م بازیگر سریال عمو پورنگ شدم

برنامه معرفی شد و به همراه پسرش سانایر در «شب نشینی» حاضر شد.

خداوردی درباره پیشینه فعالیت هنری‌اش گفت: متولد سال ۶۰ هستم و از سال ۶۸ یعنی از کودکی در حوزه موسیقی می‌نوازم. از سال ۷۹ با کنون نیز حوزه کار تصویری را در پیش گرفته‌ام. از کلاس پنجم به عرصه موسیقی وارد شدم بعد هم در دانشگاه در رشته دراماتیک درس خواندم و بعد هر دو را به همراه هم پیش حافظ را هم دوست دارم و می‌خوانم.

وی تصریح کرد: از زمان آغاز فعالیت‌م در زمینه بازیگری تقریباً همه سال ها را به بازی کردن در تئاترها، تله فیلم ها و سریال های مختلف کار کرده ام. زمانی بود که تله فیلم های ۹۰ دقیقه ای بود و می توانستیم در زمان کوتاه آن را تمام کنیم که در آن مدت تله فیلم های زیادی را بازی کردم. حتی وقتی پسر پنج ماهش بود هنوز سر ضبط سریال بودم اما بعد از اتمام آن سریال به مدت یک سال کار نکردم.

هنرمند موسیقی کشور درباره یکی از سازهایی که می نوازد بیان کرد: ساز شهبانگ که ساز ابداعی استاد شجریان بود نماینده ساز کنترباس است با برخی تغییرات. البته بازیگری بهتر از موسیقی است. به خاطر اینکه بازیگری را بیشتر دوست دارم. نقش پسر مادرم را بازی می کردم. کلبه عموپورنگ را می بینم و او را دیده ام. نقش مادرم در کلبه عموپورنگ را دوست دارم.

خداوردی گفت: در این همه سال کلام شاید شخصیت طنز موقعیت را بازی کرده ام مثل «غافل» و «سهمی برای دوست» اما در شخصیت طنز بازی نداشته‌ام. پیشنهاد اجرا و کار کودک به من شد اما دوست نداشتم به این ژانر وارد شوم چون در آن کارها شاخصه ای را نمی دیدم که مرا جذب کند به دلیل اینکه من ژانر خاص خودم را دارم.

روزگردان‌گان مطرح کرد؛

تعطیلات کرونایی با تئاتر چه کرد؟

وی با اشاره به زبانی که این تعطیلی‌ها به نمایش وارد کرده است، گفت: قبل از اعلام تعطیلی یک هفته‌ای تهران تمام بلیت‌های نمایش ما برای روز سه شنبه ۲۹ تیرماه پیش خرید شده بود و بلیت‌های خریداری شده به هفته بعد انتقال یافت اما متأسفانه الان از ۵۰ نفری که بلیت خریده بودند تنها ۸ نفر بلیشان را تمدید کردند و بقیه انصراف دادند. البته این وظیفه سایت فروش بلیت است که با مخاطبانی که بلیت خریدند تماس بگیرد و برای انتقال بلیتشان به یک روز دیگر با آنها هماهنگ کند. از طرف دیگر در شرایط این روزهای جامعه حتی نمی‌توانیم تبلیغ کنیم چون دیده نمی‌شود و فقط هزینه‌مان هدر می‌رود. ما داشتیم با تلاش خودمان دوباره جان می‌گرفتیم اما با تعطیلی دوباره سال‌ها مجدداً تماشاگران را از دست دادیم و حتی خیلی از مردم هنوز نمی‌دانند که سالن‌های تئاتر باز شده است و کلاً تمایلی هم برای دیدن آثار ندارند.

این کارگردان تئاتر متذکر شد تلاش من این بوده که یک کار بآکیتین با بازیگران خوب به صحنه ببرم و مخاطبان را به سالن تئاتر بیاورم که این کار را هم در حد توانم کرده‌ام اما متأسفانه نه کسی از ما حمایت می‌کند نه پاسخگوی اعتراضات ماست. از سال قبل اعلام کردند که هزینه ۵۰ درصد ظرفیت خالی سالن را پرداخت می‌کنند اما در طول این مدت یک نفر را به من نشان دهنده که هزینه کاملش را گرفته باشد. سقف بلیت هزینه صندلی را ۳۰ هزار تومان گذاشته‌اند در حالی که ما بلیت نمایش را ۴۵ هزار تومان می‌فروشیم که با این وجود هزینه‌ای که به ما می‌دهند اصلاً پاسخگوی هزینه ۵۰ درصد ظرفیت خالی سالن نیست. از طرف دیگر مالیات را، هم سامانه فروش بلیت از تماشاگران کم می‌کند، هم اداره کل هنرهای نمایشی و سالن زمانی که می‌خواهد چک تسویه را به ما بدهد این مالیات را کم می‌کند.

مدیرایی که کاسه داغ‌تر از آتش شده‌اند!

برزگردان‌گان با گلایه از اینکه در این شرایط سالن‌های سینما به فعالیت خود ادامه می‌دادند، عنوان کرد: متأسفانه می‌بینیم غیر از تئاتر همه مشاغل از جمله رستوران‌ها، کافه‌ها، پاساژها و ... باز است اما مدیران ما کاسه داغ‌تر از آتش و دیابه مهربان‌تر از مادر هستند. چرا اداره کل هنرهای نمایشی حداقل منتظر نمی‌ماند که بقیه مشاغل کارشان را تعطیل کنند و یا حداقل سینماها بسته شوند بعد اعلام تعطیلی فعالیت‌های تئاتری را نکنند. چرا تئاتر در این زمینه‌ها همیشه

ابراز تمایل ۹ فیلم پرمخاطب برای اکران

وی بیان کرد: بر همین اساس، درخواست‌هایی نیز برای فیلم‌ها به شورای صنفی نمایش ارائه شده است که این درخواست‌ها در جلسه آینده شورای صنفی نمایش بررسی و نتیجه نهایی اعلام خواهد شد. دبیر شورای صنفی نمایش ادامه داد: می‌توان گفت اکران «دینامیت» ترس از اکران را صاحبان فیلم‌های سینمایی دور کرده است و در حال حاضر برای اکران آثار خود ترغیب شده‌اند. البته این را هم باید یادآور شوم که اگر صاحبان آثار، فیلم‌های خود را برای اکران

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:
غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – **خیابان جمارزاده‌شمالی**
پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – **آگهی شهرستان ها:** ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

یک فنبان جای داغ

شهاب عباسی پاسخ داد:

چرا مجموعه‌های طنز دیگر مردم را نمی‌خنداند؟

شهاب عباسی با اشاره به مجموعه طنز «دست‌انداز» که از ابتدای نوروز روی آنتن شبکه نسیم رفت، درباره ادامه تولید آن بیان کرد: برنامه‌ریزی ما برای این مجموعه در ۹۰ قسمت و تا قبل از شروع محرم بود و حالا هم مجموعه تا اواخر مرداد پخش می‌شود. وی اضافه کرد: برنامه‌ای برای فصل جدید این مجموعه نداریم طرح‌های جدیدی دارم که می‌خواهم سراغ آن‌ها بروم اما فعلاً قصد ساخت کار آیتمی را ندارم. عباسی که پیش از این طنز آیتمی «خنده‌بازار» او با اقبال مخاطب روبه‌رو شده بود درباره کیفیت پایین‌تر طنزانی «دست‌انداز» بیان کرد: بخشی از این طنزانی سلیقه‌ای است، من بازخوردهایی که از «دست‌انداز» داشتم درصد زیادی از آن راضی بودند.

وی درباره اینکه چرا برنامه نتوانسته است به همان میزان برای مخاطب جذاب و مفرح باشد، گفت: بخشی به ممیزی‌های تلویزیون برمی‌گردد و اینکه شرایط تلویزیون همیشه ویژه بوده است. بخشی هم به خود همکاران ما برمی‌گردد که در زمان ساخت «دست‌انداز» خیلی‌ها دوست نداشتند با آن‌ها شوخی کنیم و ما صرفاً با برخی از برنامه‌های تلویزیونی شوخی کردیم.

فعالان فضای مجازی وارد می‌شوند و ما موخه‌تند»
این کارگردان و بازیگر مجموعه‌های طنز درباره قیاس با شبکه‌های اجتماعی که گاهی با وجود امکانات کمتر اما موفق‌تر از تلویزیون در حوزه طنز، آیتم سازی می‌کنند، پاسخ داد: همه بچه‌هایی که در مجازی فعالیت می‌کنند از آیتم‌های ما در مجموعه‌های قدیمی‌تر یاد گرفته‌اند و خود ما در تلویزیون منبع این شوخی‌ها بوده‌ایم. اگر شرایط برای ما به گونه دیگری بود ما هم موفق بودیم. همه این بچه‌ها که شما در مجموعه دیدید خنده‌دار بودند اما در چارچوب تلویزیون قرار گرفتند و همین بازیگران اگر بخواهند در فضای مجازی کار کنند بسیار بیشتر می‌خنداند.

وی اضافه کرد: ما مجموعه‌ای چون «خنده‌بازار» را داشتیم و شوخی‌های آن بخش زیادی از جامعه را با خود همراه کرد اما آیا ما پس‌رفت کردیم‌ها؟ طبیعتاً تجربه‌مان هم بیشتر شده است.

عباسی در پاسخ به اینکه چرا برخی آیتم‌ها مثل «پاش» بیشتر از خنده می‌توانست جدی و حرص‌درآور باشد، بیان کرد: برای آیتم «پاش» من خودم دوست داشتم لحن ما تند باشد و خنجر را از رو ببندیم. تلاش داشتیم واقعیت برخی از مسئولان را نشان دهیم و اگر حرص مخاطب درآمد عمدی بود، متأسفانه مسئولینی داریم که به هیچ وجه پاسخگو نیستند و حتی در رسانه به گونه‌ای سخن می‌گویند که حال شما بد شود.

وی درباره دلایلی که مخاطب این روزها کمتر با مجموعه‌های طنز می‌خندد عنوان کرد: اقبال از یک مجموعه طنز به خیلی دلایل برمی‌گردد، خیلی از جریانات موازی حاکم بر اجتماع روی مخاطب تأثیر و روحيات او تأثیر می‌گذارد و ممکن است آمادگی و پذیرش سریال طنز را نداشته باشد.

کارگردان «خنده‌بازار» ادامه داد: نسبت به سال‌هایی که «خنده‌بازار»

پخش می‌شد وضعیت اجتماعی اقتضای عوض شده است. آن زمان زندگی راحت‌تری جریان داشت بی‌آبی، بی‌ترقی و گرانی در این حد نبود الان تورم از یک طرف، کرونا از طرف دیگر و وضعیت متزلزل مدیران از طرف دیگر مردم اثر گذاشته است. البته نمی‌خواهم توصیه کنم اما کسی دوست ندارد برنامه‌ای بسازد که مردم دوست نداشته باشند یا روی دستش بماند. بخشی ممکن است نتوانی من باشد و خوشی من باشد و شرایطی برمی‌گردد که مردم در آن هستند. یک دلیل هم که نمی‌خواهم کار آیتمی بسازم همین است، نه به این علت که «دست‌انداز» موفق نیست که اتفاقاً خود من از پخش آن راضی هستم. هزینه برآورد ما را با خیلی از کارها در همین تلویزیون مقایسه کنید حداقل یک دهم آنهاست.وی درباره اینکه چقدر تلاش کردند تا از نویسندگان مختلف برای آیتم‌ها کمک بگیرند گفت: من سعی کردم بچه‌های جدید را وارد کنم یا ساختار را عوض. کم نوبسته و متن ۸۰ درصد یک کار است و ما لا کمبود نویسنده مواجه بودیم. نویسنده‌های قابلی که در فرمت‌های مختلف طنز بنویسند، نداریم. ما سه نفر نویسنده داشتیم که یکی از آنها حدود ۳۵۰ آیتم نوشت و طبیعی است که فرد به تکرار می‌رسد. به نظرم او حتی خیلی نابغه بود که این تعداد آیتم را به ما رساند.عباسی درباره همکاری با نویسندگان کم‌دین‌ها و اینکه چرا سراغ آن‌ها نرفته‌اند نیز تصریح کرد: نوع نوشتن آیتم با سریال با اینک آیتم‌ها کم‌دی خیلی فرق می‌کند. در آیتم باید در کوتاه مدت نیاز را برآورده کنید و به جرات می‌گوییم نویسنده آن را نداریم. جنس استعداد هم فرق می‌کند، در استعدادپ شرح حالی را از دید اول شخص شروع می‌کنید و تا هر جا بخواهید ادامه می‌دهید. ما از نویسنده‌های مختلفی در این حوزه هم دعوت می‌کردیم ولی به نتیجه نرسیدیم.

آخرین وضعیت مصوبه هیات دولت درباره مستندنگاری

این مصوبه واقعی بود یا نمایش؟

پنج‌ام اردیبهشت‌ماه سید عباس صالحی – وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی – از مصوبه‌ای در هیات دولت خبر داد که بر اساس آن دستگاه‌های اجرایی ملزم به مستندنگاری حرفه‌ای طرح‌های بزرگ و پروژه‌های مهم می‌شوند. این مصوبه با استقبال خوب مستندسازان همراه شد و برخی از آن‌ها در اظهار نظرهای مختلف نسبت به این مصوبه که سال‌ها منتظرش بودند تا روند غیرتخصصی حاکم بر تولید مستند سازه در سازمان‌ها برچیده شود، همراهی نشان دادند، اما پس از گذشت حدود سه ماه از توییت وزیر ارشاد، خبری از یک پروژه که بر اساس این مصوبه شروع شده باشد، نیست.

در این باره بابک بهداد – رییس هیات مدیره انجمن صنفی کارگردانان سینمای مستند ایران – در گفت‌وگویی با ایسنا توضیح داد: از همان زمانی که خبر صدور مصوبه هیات دولت اعلام شد دوستان و همکاران ما در حوزه مستندسازی واکنش نشان دادند و من هم به دلیل آنکه این مصوبه به معیشت مستندسازان مربوط می‌شود وظیفه خود می‌دانستم آن را پیگیری کنم بویژه آنکه سال‌هاست مستندسازان دنبال این مسئله بودند.

او یادآوری کرد: مستندساز در فضاهای صنعتی و پروژه‌های ملی باید توسط متخصصان مستندساز انجام شود، نه هر کسی که دوربین دست می‌گیرد یا مسئولیت روابط عمومی نهادهی را برعهده دارد. البته قصد جسارت به کسی را ندارم، اما تأکید می‌کنم که مستندسازی با ثبت یک اتفاق فرق دارد. در این کار ساختار، تحقیق، پژوهش، و تجربه بسیار مهم است.

وی ادامه داد: ما به توجه به اهمیت موضوع، یکی از همکاران ما به وزارت ارشاد رفت تا ماجرا را پیگیری کند اما به او گفتند که هنوز این مصوبه به وزارت ارشاد ابلاغ نشده است!این در حالی است که وزارت ارشاد اعلام کرد فقط مستندسازانی که دارای شماره نظام سینمایی هستند می‌توانند در این پروژه‌ها شرکت کنند. در این راستا یکی کار گروه در خانه سینما تشکیل دادیم که قرار شد رسماً دو صنف مستندسازی (انجمن صنفی کارگردانان و تهیه‌کنندگان مستند)، نماینده خانه سینما و نماینده مرکز گسترش در آن حضور داشته باشند. این کارگروه تشکیل شده و فعالیت می‌کند اما فعلاً همه چیز غیر فعال است چون دولت و مدیران در حال تغییر هستند و به همین دلیل باید امیدوار باشیم آنچه در این هیات دولت مصوب شده، در آینده به قوت خود باقی بماند. بهداد تأکید کرد: اجرائی شدن این مصوبه مستندهای مستندسازان را که فقط چرا که در نهایت به سود آن دستگاه یا وزارت‌خانه هم خواهد بود و مهم‌تر از این‌ها با اجرائی شدن این مصوبه پروژه‌های ملی و صنعتی کشور به درستی برای آینده و ملت ثبت می‌شود و در تاریخ سینمای مستند ایران ماندگار خواهد شد؛ همانطور که در همه جای دنیا فیلم‌های صنعتی بخشی مهم از تاریخ سینمای مستند هر کشور محسوب می‌شوند. او درباره اینکه چرا این مصوبه بعد از سه ماه ابلاغ نشده و آیا به نظر نمی‌رسد همه چیز بیشتر نمایشی بوده است؟ گفت: در آخرین پیگیری‌هایی که انجام دادیم، گفتند این مصوبه اگرچه در هیات دولت تصویب شده، اما هنوز به وزارت‌خانه مربوط (فرهنگ و ارشاد) ابلاغ نشده است. برای ما جای سوال دارد که مگر ابلاغ یک مصوبه چقدر طول می‌کشد؟ چه چیزی پشت این جریان است؟ چرا زودتر ابلاغ نشده؟ چرا ساز و کار آن به کسانی که کار و تخصص‌شان مستندسازی است زودتر واگذار نشده است؟ ما ۳۲۰ عضو داریم که همه رزومه‌های کاری خوبی دارند شغل آن‌ها مستندسازی است. اگر این مصوبه سریع‌تر ابلاغ شده بود سازوکار اجرائی شدن آن را تعیین می‌کردیم چون راهکارهایش مشخص است ولی نمدی‌نام پشت پرده چیست که با این تأخیر مواجه شده‌ایم.

این مستندساز در پایان خاطرنشان کرد: مستندسازی در ذهن مدیران وزارت‌خانه‌ها تعریف درستی ندارد، در حالی که اگر آن‌ها می‌خواهند یک پروژه انجام دهند باید ثابت آن را در یک ساله ادامه پیدا کند می‌توانیم بگوییم فیلم‌های بیشتری اکران خواهد شد.
شایسته در پایان درباره آمار فیلم‌های متقاضی اکران هم گفت: در حال حاضر ۲۵ فیلم بسیار پرمخاطب و عالی وجود دارد که می‌تواند در چرخه اکران قرار گیرد، که از این بین ۹ فیلم تمایل به اکران عمومی دارند.

سازمان سینمایی با پرداخت ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان در قبال ۵ میلیارد فروش در گیشه به صاحبان فیلم‌ها، شرایط خوبی را برای اکران فراهم کرد، اما اگر این مساله ادامه پیدا کند می‌توانیم بگوییم فیلم‌های بیشتری اکران خواهد شد.
شایسته در پایان درباره آمار فیلم‌های متقاضی اکران هم گفت: در حال حاضر ۲۵ فیلم بسیار پرمخاطب و عالی وجود دارد که می‌تواند در چرخه اکران قرار گیرد، که از این بین ۹ فیلم تمایل به اکران عمومی دارند.